

عنوان مقاله:

نقش تعاملات اجتماعی در شهرهای اسلامی با رویکرد ارتقای سرزندگی شهری

محل انتشار:

اولین مسابقه کنفرانس بین المللی جامع علوم مهندسی در ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهشاد بختیاری - دانشجوی دکتری شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس

مهدی نیلی پور - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه ای، دانشگاه تهران

عباس ریاضت - کارشناس شهرسازی، دانشگاه شیخ بهایی اصفهان

خلاصه مقاله:

میزان موفقیت فضاهای شهری با میزان استفاده از آن فضا و حضور انسان در آن متناسب است. در واقع معماری و شهرسازی باید به جای افتراق و جدایی در پی افزایش تعاملات اجتماعی و همبستگی انسان ها باشد. اما آنچه امروزه در اغلب فضاهای شهری با آن روبرو هستیم کاهش روابط و مشارکت اجتماعی ساکنان در این فضاهاست. مهم ترین هدف این پژوهش، بررسی شهر اسلامی در زمینه پاسخگویی به نیازهای اجتماعی مردم است. در ایران و در دوره صفویه به رویکرد سرزندگی توجه زیادی شده است ولی پس از این دوران و با توجه به تقلید از معماری غربی، سرزندگی اجتماعی در شهر اسلامی دچار افول شدیدی شده است. در این میان دنیای غربی به خوبی توانسته از دنیای اسلامی گوی سبقت را برباید و به فضاهای شهری خویش بعد از دوران مدرن سر و سامان دهد. در متون و تعالیم اسلامی به بحث تعاملات اجتماعی در حوزه شهری اشاره شده است اما چگونگی برداشت و بهره وری آن مختص زمان و مکان هر عصر می باشد که توسط شهرسازان باید مورد واکاوی قرار گیرد. در این پژوهش با توجه به پایین بودن سطح تعاملات اجتماعی در شهرهای اسلامی و عدم توجه به سرزندگی فضاهای شهری به عنوان مسئله اصلی، یافتن راه حل مناسب برای این مسئله از طریق شناسایی و ارزیابی مؤلفه های مختلف مورد نظر بوده است. این مطالعه تلاش داشته است ضمن مروری بر این رویکردها و بررسی آثار و نتایج حاصل از آن به کمک روش تحقیق اسنادی، آسیب-های ایجاد شده را در قالب یک چارچوب فکری جدید با هدف گسترش سرزندگی در شهرهای اسلامی به نظم در بیاورد.

کلمات کلیدی:

تعاملات اجتماعی، سرزندگی، شهر اسلامی، فضاهای شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/545073>

